

Vymalovat se z deprese

Někde ve vesměru zně tady smůch a hlasy jeho blízkosti
osm kilometrů po mém boku, za hranou nejhlubší propasti.
Od mého poutěle nejvzdálenějšího v mém těle
samota plete se s rozpovídatelných mých a klne sním.
Efemerní překonání na kolenou kněžny vsakuje se do smrti
fialových motýlových po náběhových mrtvých rudou teplou krví kornatě.
Papísek zelených vřevů z javoru poimral bílý prach
zdívá se zatřáslo krvavě lípeje ztěněn pojal strach.

www.psanci.cz